

Arrest

nr. 89 212 van 5 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juli 2012 houdende de weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat C. LENAERS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaarde op 18 juni 2012 in België te zijn toegekomen en dient op dezelfde dag een asielaanvraag in.

Op 26 juni 2012 is verzoeker gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal.

Op 6 juli 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“X., B.

Nationaal nummer: (...)

CG nummer: (...)

DVZ nummer: (...)

Asielaanvraag: 18/06/2012

Overdracht CGVS: 22/06/2012

U werd gehoord op 26 juni 2012 van 9.07 uur tot 10.34 uur op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Albanees machtig is.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Krushe e Madhe (gemeente Rahovec) en bent u Kosovaars staatsburger. Sinds 2004 baatte u een eigen pizzeria uit in Prizren-stad. In de loop van 2005-2006 leende u enkele duizenden euro's in het zwart vooral bij een zekere L., P. en N., drie Albanezen die u kende vanuit het casino in Prizren. Tot in 2011 slaagde u erin hen terug te betalen, ofschoon ze steeds meer intresten eisten. In 2011 zat u door de steeds hogere intresten financieel evenwel volledig geblokkeerd en kon u uw schulden niet langer afbetalen. Vanaf dan begonnen L., P. en N. u problemen te bezorgen. Zo kwamen zij u herhaaldelijk thuis en in uw zaak onder druk zetten en ermee dreigen dat ze u konden doden indien u niet zou betalen. Ook kwamen ze soms in uw zaak eten zonder te betalen. Uw belagers dreigden ermee dat u, indien u hen bij de politie zou aangeven, nog grotere problemen zou krijgen. U werd door L., P. en N. nooit fysiek aangevallen. Wel werd u een vijftal maanden voor uw komst naar België met een mes bedreigd door ene D. V., van wie u ook een paar duizend euro had geleend en aan wie u ook niet langer kon terugbetalen. U meldde het incident samen met uw vader bij de politie van Rahovec. U legde een verklaring af. Twee agenten noteerden deze en gingen vervolgens D. bij hem thuis ondervragen.

D. werd evenwel niet gearresteerd en u vermoedt dat de politie de zaak heeft laten vallen. Ongeveer anderhalve maand tot twee maanden voor uw komst naar België leende u 15.000 euro van X. S.. U wendde hem voor dit geld te zullen gebruiken voor renovaties aan uw zaak, maar in werkelijkheid wilde u er uw andere schulden mee afbetalen. U beloofde hem tegen 15 juli 2012 het geld terug te zullen betalen. Omdat u dit echter niet kon en u ook uw schulden bij uw andere schuldeisers niet kon vereffenen, verkocht u de inboedel van uw zaak, bracht u uw echtgenote en twee kinderen in veiligheid bij uw schoonouders in Prizren-stad en besloot u zelf Kosovo te verlaten. U vertrok uit Kosovo op 15 juni 2012 en reisde naar België, waar u op 18 juni 2012 aankwam en nog dezelfde dag asiel aanvraag. Kort na u uw aankomst in België, meer bepaald op 20 juni 2012, kwam P. bij uw vader in Krushe e Madhe langs. Twee dagen erna kwam ook L. naar uw vader toe. P. en L. vroegen naar u en dreigden ertegen uw vader mee dat, als ze u zouden vinden, ze u zouden doden.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 8 juli 2009; een faxkopie van uw huwelijksakte, uitgereikt op 2 mei 2012 te Krushe e Madhe; een faxkopie van een attest van gezinssamenstelling, uitgereikt op 2 mei 2012 te Rahovec; faxkopies van enkele documenten die staven dat u een eigen handelszaak uitbaatte; een notaboekje waarin u een lijst van uw schuldeisers en de hen- verschuldigde bedragen bijhoudt; een gelegaliseerde verklaring, opgesteld op 8 juni 2012 te Rahovec, ter bevestiging van de lening die u bij X. S. bent aangegaan.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en de stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3, of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat de door u geschetste problemen met diverse schuldeisers van wie u duizenden euro's geleend heeft en die u en uw familie bedreigden / bedreigen omdat u uw schulden niet kan terugbetalen van louter interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn. Deze problemen houden op zich geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw (veiligheids)problemen met uw schuldeisers geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst heeft u persoonlijk nooit concrete problemen gekend met de Kosovaarse autoriteiten (CGVS p. 9). Voorts moet worden vastgesteld dat u, buiten een eenmalige melding van de bedreiging met een mes door D. V., nooit een beroep heeft gedaan op de Kosovaarse politie voor hulp of bescherming. U diende nooit klacht n tegen L.,P. en N.. U deed dit naar eigen zeggen niet omdat zij u duidelijk hadden gemaakt dat u geëlimineerd zou worden indien u hen bij de politie zou aangeven (CGVS p. 7, 11). Ook uw vader durfde de bedreigingen die hij na uw vertrek uit Kosovo ontving niet te melden bij de politie uit schrik anders gedood te worden (CGVS p. 11). Voorgaande motivatie om geen klacht in te dienen bij uw eigen autoriteiten volstaat niet als rechtvaardiging voor uw nalaten de hulp van uw eigen autoriteiten in te roepen. Het is precies de bedoeling van het indienen van een klacht om ernstiger problemen te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van bestaande problemen, kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden.

U verklaarde voorts dat u wel aangifte deed van het incident waarbij u bedreigd werd met een mes door D. V., maar dat de politie hem niet arresteerde en de zaak heeft laten vallen (CGVS p. 10-11).

Uit voorgaande kan evenwel geen onwil van de Kosovaarse autoriteiten om u te helpen worden afgeleid. Immers, u gaf te kennen niet te weten waarom D. uiteindelijk niet gearresteerd werd. U zou zich hierover ook niet geïnformeerd hebben bij de politie. Bovendien is uw bewering dat de politie de zaak heeft laten vallen een louter blote bewering. U maakte duidelijk dat het hier namelijk slechts gaat om een vermoeden van uwentwege (CGVS p. 10-11). Aldus kunnen uw verklaringen aangaande uw klacht tegen D. op zich niet worden weerhouden om te besluiten dat u geen of onafdoende beroep op uw eigen autoriteiten kon /zou kunnen doen.

Volledigheidshalve kan hier nog worden toegevoegd dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2012 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven - zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals onder meer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal -, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet duidelijk dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich in deze beslissing beroept, is in bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. Uw

identiteitskaart, huwelijksakte, attest van gezinssamenstelling en de documenten met betrekking tot uw handelszaak staven uw identiteit, nationaliteit, burgerlijke staat, familiale situatie en professionele bezigheden, maar niets meer. Deze elementen worden op zich door mij niet betwist. Uw notaboekje met vermelding van al uw schulden en de gelegaliseerde verklaring die u samen met X. S. opstelde bevestigen dat u meermaals geld geleend heeft, maar tonen op zich niet aan dat u hierom bedreigd werd. Hoe dan ook kunnen deze twee documenten niets wijzigen aan de bevinding dat het hier gaat om gemeenrechtelijke problemen waarvoor u de nodige bescherming bij uw eigen autoriteiten kan afdwingen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen”

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72, § 1 *juncto* artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.”

De verwerende partij heeft *in casu* geen nota met opmerkingen toegestuurd.

3. Ontvankelijkheid

Waar verzoeker *in fine* van het verzoekschrift vraagt *“In hoofdde de betwiste beslissing van het Commissariaat Generaal te hervormen en aldus verzoeker de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen. In subsidiaire orde verzoeker de subsidiaire bescherming toe te willen kennen.”*, dient opgemerkt te worden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) overeenkomstig artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet uitspraak doet, bij wijze van arresten, als annulatierechter. De Raad is derhalve niet bevoegd om verzoekende partij een vluchtelingenstatuut toe te kennen of subsidiaire bescherming te verlenen. Ambtshalve wordt vastgesteld dat, in de mate dat het beroep dit tot voorwerp heeft, het niet ontvankelijk is.

4. Onderzoek van het beroep

4.1 In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“Doordat de Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen stelt dat verzoeker onvoldoende gegevens of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat verzoeker één van de landen waar hij verbleef heeft verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dat niet zou blijken dat verzoeker zich kan beroepen op bedoelde vrees in geval van een eventuele terugkeer naar zijn land.

Terwijl overeenkomstig artikel 48/3 Vreemdelingenwet de vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoen aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag Betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.

Dat daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Verdrag van Genève onder meer de vorm kunnen aannemen van daden van lichamelijk of geestelijk geweld;

wettelijke, administratieve, politieke en/of gerechtelijke maatregelen die op zichzelf discriminerend zijn of op discriminerende wijze worden Uitgevoerd; daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard.

Dat verzoeker zowel lichamelijk als geestelijk geweld heeft ondergaan. Dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met het feit dat verzoeker handelt uit angst en dat hij aantoonde dat deze angst is gerechtvaardigd nu zijn vader de boodschap kreeg dat hij zou worden omgebracht zodra hij door zijn schuldeisers gevonden zou worden.

Dat de problemen dewelke verzoeker heeft geschetst inderdaad van louter interpersoonlijke aard zijn en geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de vluchtelingenconventie, die voorziet in

internationale bescherming voor personen die een gegrond vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Dat verzoeker het wel aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor zijn veiligheidsproblemen met zijn schuldeisers geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige autoriteiten.

Dat immers zijn klacht bij de Politie zonder gevolg bleef en het zwarte-geld-circuit er naar weligheid tiert. Het feit dat verzoeker geen navolgende klachten indiende hier uiteraard mee te maken, gezien hij werd afgedreigd dat dit de dood tot gevolg zou hebben. Verzoeker kon geen of onafdoende beroep doen op zijn eigen autoriteiten.

Dat verzoeker zelf stelt dat hij heden nog een grote kans loopt om bij terugkeer zonder verweer geliquideerd te worden, zonder tussenkomst van zijn autoriteiten.

Dat verzoeker vreest voor zijn leven omdat hij niet voldoende beroep heeft kunnen doen op de autoriteiten. Dat hiermee in de bestreden beslissing op foutieve wijze rekening wordt gehouden.

Dat de beslissing ten onrechte het asielrelaas van verzoeker afwijst.

Dat nochtans duidelijk blijkt uit het gehele relaas waar wel degelijk geloof aan kan worden gehecht nu van tegenstrijdigheden geen sprake is, dat er een reële en grote risico op vervolging bestaat.

Dat er voldoende vrees is dat door een lak van optreden van de autoriteiten verzoeker bij zijn terugkeer zal vermoord worden.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

In het tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Ter adstruering van het tweede middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“Doordat de Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen stelt dat verzoeker onvoldoende gegevens of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat verzoeker één van de landen waar hij verbleef heeft verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dat niet zou blijken dat verzoeker zich kan beroepen op bedoelde vrees in geval van een eventuele terugkeer naar zijn land.

Terwijl de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en die geen beroep kan doen op artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert een reële risico zou lopen op ernstige schade.

Dat er wel zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

4.2 Binnen zijn bevoegdheid, zoals omschreven in artikel 39/2, § 2 *juncto* artikel 39/2, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet komt het de Raad niet toe zich bij de beoordeling van de asielaanvraag in de plaats te stellen van de commissaris-generaal. De Raad herhaalt dat hij als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst. In deze hoedanigheid treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Als annulatierechter onderzoekt de Raad enkel of de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in redelijkheid is kunnen komen tot de gedane vaststelling van de feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Dit impliceert dat de Raad in het kader van een annulatieberoep geen uitspraak kan doen over een eventuele schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Een onderzoek naar de eventuele schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet houdt immers per definitie een feitencontrole in, waarvoor de Raad als annulatierechter niet bevoegd is. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is. Aangezien de bestreden beslissing een weigering betreft tot in overwegingname van een asielaanvraag door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, kan verzoeker niet met goed gevolg rechtstreeks verwijzen naar de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Uit een eenvoudige lezing van de motieven in de bestreden beslissing blijkt dat verweerder wel degelijk heeft rekening gehouden met de bedreigingen aan het adres van zijn vader en met het feit dat

verzoeker meent geen of onvoldoende beroep te kunnen doen op hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Verweerder oordeelt evenwel dat de door hem geschetste problemen met diverse schuldeisers die hem en zijn familie bedreigen omdat hij zijn schulden niet kan terugbetalen van louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijke aard zijn. *“Deze problemen houden op zich geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.”* Verzoeker weerlegt dit motief niet en integendeel bevestigt hij in zijn verzoekschrift dat zijn problemen van interpersoonlijke aard zijn.

Verweerder motiveert verder in de bestreden beslissing *“dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2012 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven - zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals onder meer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal -, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.”* Verzoeker weerlegt de motivering dat hij afdoende beroep kan doen op bescherming vanwege de Kosovaarse autoriteiten niet door de loutere bewering dat zijn klacht bij de politie zonder gevolg bleef en het *“zwarte-geld-circuit”* er welig tiert. Hij beperkt zijn betoog tot een loutere herhaling van zijn asielmotieven maar maakt hiermee geenszins aannemelijk dat de vaststellingen die de commissaris-generaal heeft gedaan incorrect zijn of dat de commissaris-generaal op kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit is gekomen dat deze problemen op zich geen verband met houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

In de bestreden beslissing wordt geen standpunt ingenomen over de al dan niet toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, doch wordt slechts vastgesteld dat de asielaanvraag van verzoeker als onderdaan van een veilig land van herkomst niet in overweging wordt genomen. Een schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan niet dienstig worden aangevoerd.

Verzoeker laat na uiteen te zetten waarom er volgens hem *“wel zwaarwegende gronden bestaan om een aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade”*. In zoverre verzoeker met zijn uiteenzetting de Raad lijkt te willen vragen zich uit te spreken over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, herhaalt de Raad dat hij in deze niet bevoegd is zich in de plaats te stellen van de overheid en de asielaanvraag van verzoeker opnieuw ten gronde te beoordelen.

Het eerste en tweede middel zijn, in de mate dat ze ontvankelijk zijn, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN